ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

DOI: 10.52363/2414-5866-2026-1-26
УДК: 351:327.82]:004.9

***Орлов Валентин**, кандидат наук з державного управління, доцент, перший проректор, Державний університет економіки і технологій, м. Кривий Ріг.*
ORCID: 0000-0002-6505-470X

***Поступна Олена**, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування навчально-наукового юридичного інституту, Державний університет економіки і технологій, м. Кривий Ріг.*
ORCID: 0000-0002-0622-0966

***Orlov Valentin**, Candidate of Science in Public Administration, Associate Professor, First Vice-Rector, State University of Economics and Technology, Kryvyi Rih.*

***Postupna Olena**, Doctor of Science in Public Administration, Professor, Professor of the Department of Public Management and Administration of the Educational and Scientific Law Institute, State University of Economics and Technology, Kryvyi Rih.*

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: ІНТЕГРАЦІЯ КОМП'ЮТЕРНИХ МЕТОДІВ ТА PR-ТЕХНОЛОГІЙ В КОНТЕКСТІ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ

DIGITAL TRANSFORMATION OF STRATEGIC COMMUNICATIONS OF PUBLIC AUTHORITIES AND CIVIL SOCIETY: INTEGRATION OF COMPUTER METHODS AND PR TECHNOLOGIES IN THE CONTEXT OF PUBLIC DIPLOMACY

Метою статті є комплексне теоретичне обґрунтування та розробка практичних інструментів цифрової трансформації стратегічних комунікацій у сфері публічного управління. Дослідження спрямоване на виявлення синергії між традиційними PR-технологіями та сучасними комп'ютерними методами аналізу даних для оптимізації

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

взаємодії влади, суспільства та міжнародних акторів у контексті публічної дипломатії.

Методологія дослідження базується на системному підході до аналізу стратегічних комунікацій як динамічної екосистеми. У роботі застосовано методи семантичного аналізу, мережевого моделювання та предиктивної аналітики для вивчення процесів взаємодії владних інституцій із громадянським суспільством. Використано порівняльний аналіз традиційної (аналогової) та сучасної(цифрової) комунікативних парадигм. Особлива увага приділена емпіричному аналізу кейсів цифрової стійкості України (система «Дія», платформа UNITED24) та міжнародного досвіду (e-Residency в Естонії, Культурна дипломатія 4.0 у Південній Кореї).

Результати. Доведено, що цифрова трансформація стирає межі між внутрішньополітичним дискурсом та зовнішньою діяльністю, формуючи цілісний контур публічної дипломатії. Розроблено авторську модель цифрової екосистеми стратегічних комунікацій, яка демонструє перехід від лінійної ієрархії до циклічної мережевої взаємодії. Модель інтегрує державний сегмент (стратегічний центр з AL-алгоритмами) та громадський сегмент (мережеву активність лідерів думок) через технологічну платформу, що забезпечує режим реального часу. Обґрунтовано переваги «дата-центричного PR», який дозволяє здійснювати превентивне блокування бот-мереж та автоматизований моніторинг медіапростору.

Висновки. Дослідження підтверджує, що в сучасних умовах стратегічна єдність держави досягається не через жорсткий контроль, а через створення спільного смислового поля з громадянським суспільством. Конвергенція PR та Data Science забезпечує математичну точність управлінських рішень та перехід до предиктивного моделювання комунікативних ризиків. Встановлено, що участь недержавних акторів забезпечує «когнітивну легітимізацію» національних інтересів завдяки автентичності та емоційній насиченості наративів. Успішна інтеграція мережевої активності у стратегію публічної дипломатії стає фундаментальною запорукою національної стійкості та ефективної репрезентації держави на міжнародній арені.

Ключові слова: *публічне управління, цифрова трансформація, публічна дипломатія, стратегічні комунікації, громадянське суспільство, інститути публічного управління, комп'ютерні методи, PR-технологій, іміджелогія, модель мережевої взаємодії.*

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

The purpose of the article is a comprehensive theoretical justification and development of practical tools for the digital transformation of strategic communications in the field of public administration. The study is aimed at identifying synergies between traditional PR technologies and modern computer methods of data analysis to optimize the interaction of government, society and international actors in the context of public diplomacy.

The research methodology is based on a systemic approach to the analysis of strategic communications as a dynamic ecosystem. The work uses methods of semantic analysis, network modeling and predictive analytics to study the processes of interaction between government institutions and civil society. A comparative analysis of traditional (analog) and modern (digital) communication paradigms is used. Special attention is paid to the empirical analysis of cases of digital sustainability of Ukraine (the "Diya" system, the UNITED24 platform) and international experience (e-Residency in Estonia, Cultural Diplomacy 4.0 in South Korea).

Results. It is proven that digital transformation blurs the boundaries between domestic political discourse and foreign activities, forming a holistic contour of public diplomacy. An author's model of the digital ecosystem of strategic communications has been developed, which demonstrates the transition from a linear hierarchy to cyclical network interaction. The model integrates the state segment (strategic center with AL algorithms) and the public segment (network activity of opinion leaders) through a technological platform that provides real-time mode. The advantages of "data-centric PR", which allows for preventive blocking of bot networks and automated monitoring of the media space, are substantiated.

Conclusions. The study confirms that in modern conditions, the strategic unity of the state is achieved not through strict control, but through the creation of a common semantic field with civil society. The convergence of PR and Data Science ensures mathematical accuracy of management decisions and the transition to predictive modeling of communication risks. It has been established that the participation of non-state actors provides "cognitive legitimization" of national interests due to the authenticity and emotional richness of narratives. Successful integration of network activity into the public diplomacy strategy becomes a fundamental guarantee of national resilience and effective representation of the state in the international arena.

Keywords: *public administration, digital transformation, public diplomacy, strategic communications, civil society, public administration institutions, computer methods, PR technologies, imageology, network interaction model.*

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку державного управління характеризується глобальним переходом до цифрової парадигми, де інформація стає визначальним стратегічним ресурсом. Традиційні лінійні моделі взаємодії між владними інституціями та суспільством втрачають ефективність під тиском децентралізованих інформаційних потоків та зростання швидкості суспільних реакцій. Виникає об'єктивна потреба у трансформації стратегічних комунікацій, які мають еволюціонувати від формального інформування до складних багаторівневих систем управління смислами.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю подолання технологічного розриву між інструментарієм публічного адміністрування та динамічним цифровим середовищем. Використання комп'ютерних методів, таких як інтелектуальний аналіз великих даних, алгоритми машинного навчання та автоматизований моніторинг медіапростору, стає не просто допоміжним елементом, а фундаментом для прийняття управлінських рішень. Інтеграція зазначених методів із перевіреними PR-технологіями дозволяє органам влади формувати стійкі канали комунікації, здатні витримувати зовнішні деструктивні впливи та забезпечувати високий рівень суспільної довіри.

Зв'язок даної проблеми з практичними завданнями полягає у формуванні дієвої моделі публічної дипломатії та внутрішньої політики в умовах гібридних загроз. Розробка теоретико-методологічних засад такої інтеграції безпосередньо корелює з державними програмами цифровізації («Держава у смартфоні», стратегії цифрової трансформації), що мають на меті створення прозорого, інклюзивного та безпечного комунікативного простору в Україні. Вирішення окреслених завдань сприятиме зміцненню національної стійкості, покращенню міжнародного іміджу держави та забезпеченню якісно нової якості демократичного діалогу між владою та громадянським суспільством у довгостроковій перспективі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема цифрової трансформації стратегічних комунікацій та публічного управління перебуває у фокусі уваги багатьох сучасних науковців. Теоретичні аспекти цифровізації публічної сфери в Україні ґрунтовно досліджено у працях С. Круглова та Д. Терещенко [11], Н. Сорокіної і В. Філатова [19]. Питання сутності стратегічних комунікацій та їх ролі у системі державного управління висвітлено у роботах О. Дзьобаня [8] та Т. Сивак [18].

Особливе значення для нашого дослідження мають розвідки у сфері

цифрової дипломатії як засобу стратегічної комунікації держави, що представлені в наукових працях українських авторів В. Кононенком і Т. Комаровою [10], А. Руднєвою та Ю. Мальованою [17], а також зарубіжними дослідниками К. Бйолою та М. Холмсом [21], Е. Сампсоном та А. Аннором [31].

Роль електронної демократії та цифрових платформ як інструментів взаємодії влади з громадянським суспільством аналізують О. Антонова і С. Шаталова [1], В. Дзюндзюк й С. Чернявський [9], Н. Махначова [13]. Використання новітніх методів аналізу даних, зокрема Big Data, для підвищення ефективності політичних рішень вивчено Ю. Блиндою та О. Кіркаєю [2]. Окремі аспекти мережевої активності та використання соціальних медіа в умовах сучасних викликів досліджено О. Кучмій і О. Фроловою [12], а також А. Ханом [23].

Попри значну кількість напрацювань, потребує додаткового вивчення саме інтегрований підхід до поєднання комп'ютерних методів аналізу та PR-технологій для оптимізації публічної дипломатії в умовах глобальних цифрових трансформацій.

Метою статті є комплексне теоретичне обґрунтування та розробка практичних інструментів цифрової трансформації стратегічних комунікацій у сфері публічного управління. Реалізація зазначеної мети передбачає розв'язання низки взаємопов'язаних наукових завдань, спрямованих на виявлення синергії між традиційними PR-технологіями та сучасними комп'ютерними методами аналізу даних для оптимізації взаємодії влади, суспільства та міжнародних акторів.

Першочергова увага приділяється концептуалізації поняття стратегічних комунікацій як динамічної системи, що інтегрує алгоритми штучного інтелекту для моніторингу суспільних настроїв та поактивного прогнозування комунікативних ризиків. Окремим завданням виступає аналіз механізмів впровадження комп'ютерних методів, зокрема семантичного аналізу та мережевого моделювання, у процеси взаємодії владних інституцій із громадянським суспільством. Такий підхід дозволяє визначити шляхи підвищення прозорості державного апарату та зміцнення інклюзивного діалогу.

Важливим складником роботи є вивчення трансформації публічної дипломатії під впливом глобальної цифровізації. Дослідження спрямоване на розкриття потенціалу цифрових платформ у формуванні міжнародного бренду держави та протидії інформаційним маніпуляціям. Результатом наукового пошуку стає розробка пропозицій щодо вдосконалення стратегічного комунікативного інструментарію органів публічної влади,

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

що сприятиме адаптивності державного управління до викликів сучасного інформаційного суспільства.

Виклад основного матеріалу. Трансформація глобального інформаційного простору зумовлює докорінний перегляд функціональної ролі стратегічних комунікацій, які еволюціонують від суб'єкт-об'єктної моделі лінійного інформування до формату складної динамічної екосистеми. Процеси всеохоплюючої цифровізації стирають детерміновані межі між внутрішньополітичним дискурсом та вектором зовнішньополітичної діяльності, формуючи цілісний контур публічної дипломатії [10]. У межах оновленої парадигми інституції публічної влади та структури громадянського суспільства здійснюють перехід від монологічної трансляції наративів до інклюзивної мережевої взаємодії [6; 9]. Така реконфігурація комунікативних каналів забезпечує безперервний обмін інтелектуальними та інформаційними ресурсами, перетворюючи цифрову активність на визначальний фактор формування міжнародної суб'єктності держави.

Процеси цифрової трансформації призводять до того, що будь-який локальний інфопривід набуває потенціалу глобального впливу. Наприклад, цифрова активність українського громадянського суспільства у соціальних мережах платформи X, Інстаграм, Телеграм під час кризових ситуацій демонструє, як неформальні комунікації здатні ефективніше формувати міжнародний порядок денний, ніж класичні дипломатичні канали [12; 23]. Практичним прикладом слугує кампанія Be Brave Like Ukraine («Будь сміливим, як Україна», де синергія державних інституцій (Міністерства цифрової трансформації України, Міністерство Збройних Сил України) та креативного сектору дозволила масштабувати національний бренд до рівня глобального символу стійкості [17].

Варто зауважити, що особливого значення набуває поняття «цифрового сліду». Кожна взаємодія владних структур із громадянами стає об'єктом моніторингу міжнародних акторів, що безпосередньо корелює з індексами довіри та інвестиційною привабливістю держави [7; 27]. Для системного розуміння цих змін доцільно навести порівняльну характеристику традиційної та цифрової комунікативних моделей (табл. 1).

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

Таблиця 1

Порівняльна характеристика комунікативних парадигм у публічному управлінні

Параметри порівняння	Традиційна парадигма (аналогова)	Сучасна парадигма (цифрова екосистема)
Векторність потоків	Одностороння (вертикальна) – від влади до суспільства	Багатостороння (мережева) – горизонтальна взаємодія акторів
Роль аудиторії	Пасивний реципієнт інформації	Активний співтворець контенту (просьюмер)
Швидкість реакції	Відтермінована (цикл підготовки пресрелізів)	Режим реального часу (Real-time комунікація)
Зв'язок політик	Чіткий поділ на внутрішню та зовнішню	Конвергенція – внутрішня дія = міжнародний меседж
Інструментарій	Традиційні ЗМІ, офіційні звернення	AI-алгоритми, соцмережі, семантичний аналіз Big Data

Джерело: складено авторами за [18; 22; 26]

Наведені у таблиці дані демонструють перехід від контрольованого поширення інформації до управління складними комунікативними потоками. Найбільш вагомим показником є зміна ролі аудиторії – громадяни та НУО перетворюються на суб'єктів публічної дипломатії, що здатні як підсилювати державні наративи, так і створювати альтернативні точки впливу. Дані таблиці підкреслюють, що в цифровій екосистемі швидкість та мережевий характер взаємодії стають визначальними факторами ефективності стратегії.

Загалом слід зазначити, що зміна парадигми полягає у переході до «інклюзивної комунікації», де прозорість державного апарату та активність громадянського суспільства виступають ключовими активами [1; 13]. Яскраво ілюструє цей процес практика впровадження системи «Дія» в Україні, де цифровий сервіс не лише спростив бюрократичні процедури, а й став потужним інструментом публічної дипломатії, продемонструвавши світові рівень технологічної зрілості та відкритості держави [4].

Роздуми про розвиток цифрових методів аналізу та PR-технологій свідчать, що такі інновації не просто доповнюють існуючи методики, а докорінно змінюють архітектуру публічного управління [22]. Стратегічні комунікації у новій парадигмі стають інтегрованою функцією, яка забезпечує єдність внутрішніх стандартів демократичного діалогу та зовнішніх стандартів державної репрезентації. Перехід до мережевої моделі вимагає від публічної влади не лише володіння технічними інструментами, а й здатності працювати в умовах постійного зворотного

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

зв’язку, де міжнародний імідж формується через автентичність та інклюзивність щоденних цифрових взаємодій [15; 16].

Фундаментом для такої системної трансформації виступає глибока технологізація комунікативних процесів, що переводить теоретичні моделі взаємодії у площину практичних цифрових рішень [19]. Процес зближення класичного інструментарію зв’язків з громадськістю та сучасних обчислювальних потужностей позначає перехід стратегічних комунікацій на якісно новий етап – етап дата-центричності. Традиційний PR, що історично базувався на гуманітарних методах роботи зі смислами, медіарилейшнз та формуванні бренду, у сучасних умовах набуває математичної точності. Інтеграція комп’ютерних методів забезпечує інституціям публічної влади можливість не лише транслювати інформацію, а й здійснювати предиктивний аналіз соціальних реакцій [2; 5].

Слід зауважити, що впровадження великих даних дозволяє здійснювати моніторинг суспільних настроїв у режимі реального часу, що є вагомим для оперативного реагування на потенційні репутаційні загрози [30]. Алгоритмічні комунікації, своєю чергою, забезпечують точкове налаштування таргетованих повідомлень для специфічних груп впливу, що мінімізує інформаційний шум та підвищує ефективність сприйняття державних ініціатив. Окремим вектором вступає автоматизоване виявлення бот-мереж та координації інформаційних атак, що дозволяє нейтралізувати дезінформаційні кампанії ще на стадії їх зародження [28].

Практичним вектором такої конвергенції є використання інструментів Natural Language Processing (NLP, обробка природної мови) для аналізу коментарів у соціальних мережах під час обговорення важливих законопроєктів. Застосування алгоритмів семантичного аналізу дозволяє органам влади виявити реальні потреби громадян, відсіюючи штучно згенерований негатив [3; 23]. Зокрема, Центр протидії дезінформації при РНБО України активно використовує системи автоматизованого моніторингу для ідентифікації наративів ворожого впливу, поєднуючи технічні звіти з креативними PR-кампаніями для розвінчування міфів [17].

Системне порівняння функціональних можливостей інтегрованого підходу представлено у табл. 2.

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

Таблиця 2

Порівняння функціональних можливостей традиційного PR та інтегрованих комп'ютерних методів

Напрям діяльності	Традиційні PR-технології	Інтегровані комп'ютерні методи (Data-driven PR)
Аналіз аудиторії	Опитування, фокус-групи (фрагментарність)	Суцільний аналіз Big Data (репрезентативність)
Формування контенту	Інтуїтивно-креативний підхід	Алгоритмічна оптимізація під запити груп впливу
Моніторинг медіаполя	Вибірковий аналіз преси та ТБ	Автоматизований семантичний аналіз соцмереж 24/7
Управління ризиками	Реактивне реагування на кризи	Предиктивне моделювання та виявлення аномалій
Протидія фейкам	Спростування постфактум	Превентивне блокування бот-мереж (ML-алгоритми)

Джерело: складено авторами за [2; 22; 26; 30]

Як видно з даних таблиці, комп'ютерні методи не заміщують PR, а суттєво розширюють його аналітичний фундамент. Найбільша різниця спостерігається у швидкості та масштабності обробки інформації, а саме: якщо традиційні методи фокусуються на якісних характеристиках невеликих вибірок, то цифрові інструменти забезпечують охоплення всього обсягу цифрових взаємодій. Таким чином предиктивне моделювання виступає головною перевагою, оскільки дозволяє органам публічної влади діяти випереджально, запобігаючи деструктивним сценаріям.

Узагальнюючи питання конвергенції PR-технологій та комп'ютерних методів у системі публічного управління, слід наголосити, що зазначені інструменти формують високотехнологічну платформу для здійснення публічної дипломатії. Синтез гуманітарного досвіду та обчислювальної точності мінімізує суб'єктивізм у прийнятті стратегічних рішень та забезпечує високу адаптивність комунікативних стратегій до мінливого інформаційного середовища. Впровадження таких інструментів стає обов'язковою умовою збереження інформаційного суверенітету та ефективної репрезентації національних інтересів на міжнародній арені.

Саме така технологічна готовність держави створює необхідне підґрунтя для переосмислення зовнішньополітичного впливу, де цифрові потужності трансформуються у стратегічні активи «м'якої сили». Концептуалізація стратегічних комунікацій у межах публічної дипломатії передбачає їх спрямованість на формування та капіталізацію «м'якої сили»

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

[20; 31]. Сучасні цифрові інструменти радикально розширюють коло акторів міжнародної взаємодії, де громадянське суспільство трансформується із пасивного об'єкта державної політики на повноправного суб'єкта дипломатичного процесу [23]. Спільні зусилля державних інституцій та громадських активістів у цифровому просторі створюють комунікативну синергію, що дозволяє значно ефективніше просувати національні інтереси, стимулювати залучення іноземних інвестицій та вибудовувати стійку довіру на глобальному рівні [25].

Варто наголосити, що цифрова епоха нівелює монополію держави на зовнішньополітичні наративи. Використання соціальних медіа, платформ для краудсорсингу та мережевих спільнот дозволяє реалізовувати стратегії «дипломатії від людини до людини» (P2P diplomacy) [21; 28]. Такий підхід забезпечує автентичність державної репрезентації, оскільки голоси незалежних експертів, волонтерів та митців часто сприймаються міжнародною аудиторією з вищим рівнем довіри, ніж офіційні заяви відомств.

Теоретичні положення щодо синергії державного та громадського секторів знаходять безпосереднє відображення у сучасному досвіді України та провідних цифрових держав світу. Фундаментальним прикладом реалізації такої моделі виступає український кейс, що демонструє високу цифрову стійкість та глобальну солідарність [15; 17]. Платформа UNITED24 стала зразок інтегрованої публічної дипломатії, де державна ініціатива об'єднала зусилля світових лідерів думок (амбасадорів), представників великого бізнесу та мільйонів громадян з усього світу. Унікальна цифрова архітектура проєкту дозволила перетворити фінансову підтримку на акт безпосередньої участі у долі країни, що суттєво капіталізувало міжнародний бренд України та зміцнило рівень глобальної довіри [20].

Поряд із кризовим менеджментом комунікацій, особливої уваги заслуговує зарубіжний досвід системної цифрової експансії, де лідером виступає Естонія з програмою e-Residency [27; 29]. Зазначена ініціатива є класичним прикладом цифрової дипломатії, спрямованої на транскордонну економічну інтеграцію. Створюючи умови для дистанційного ведення бізнесу, Естонія формує глобальну мережу лояльних «цифрових резидентів», які стають природними амбасадорами інноваційного іміджу держави.

Логічним доповненням до європейського досвіду слугує модель культурної дипломатії 4.0, реалізована у Південній Кореї [21; 31]. Стратегічне використання глобальних платформ (YouTube, TikTok) для

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

популяризації національного контенту ілюструє, як державна підтримка цифрового креативу перетворюється на потужний інструмент «м'якої сили», забезпечуючи політичний вплив та економічне зростання через механізми культурної апропріації.

Взаємодія офіційних дипломатичних каналів із такими децентралізованими мережами цифрової активності дозволяє ефективно мінімізувати вплив інформаційних маніпуляцій [12]. Створення «горизонтальних» комунікативних щитів, де верифікація інформації відбувається силами мережевої спільноти в реальному часі, доводить вищу життєздатність цифрових екосистем порівняно з традиційними ієрархічними структурами [28].

Еволюція публічної дипломатії в цифрову епоху базується на переході від ієрархічного контролю до мережевої координації. Стратегічні комунікації у зазначеній сфері набувають ознак багаторівневої платформи для діалогу, де синергія між державним апаратом та громадянським суспільством стає головним активом держави [13; 18]. Успішність міжнародної репрезентації у довгостроковій перспективі залежить від здатності інституцій побічної влади інтегрувати цифрову активність громадян у цілісну стратегію національного брендингу, забезпечуючи автентичність та прозорість комунікативних процесів.

Така інтеграція стає можливою завдяки докорінній зміні статусу недержавних акторів, чия роль у сучасному управлінському середовищі набула нових функціональних характеристик [9; 22]. Сучасна архітектура публічного управління та міжнародних відносин відзначається фундаментальним переосмисленням ролі інститутів громадянського суспільства. Останнє перестає бути пасивним реципієнтом інформаційних впливів з боку держави, перетворюючись на автономного, високодинамічного транслятора наративів та активного учасника формування публічного дискурсу. Глобальне поширення цифрових платформ забезпечує НУО, мережевим спільнотам та лідерам думок інструментарій для оперативного реагування на світові виклики, що дозволяє їм доповнювати або навіть коригувати офіційну позицію держави [6; 23].

Участь інститутів громадянського суспільства у стратегічних комунікаціях виступає фундаментальним чинником сучасної публічної дипломатії, забезпечуючи легітимізацію національних наративів через інструментарій «м'якої сили» [31]. Голоси громадських активістів, незалежних експертів та волонтерських спільнот сприймаються міжнародною аудиторією з вищим рівнем когнітивної довіри, ніж офіційні

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

заяви державних інституцій. Така закономірність зумовлена автентичністю контенту, наявністю емоційної складової та відсутністю ознак ієрархічної пропаганди, що робить комунікацію більш переконливою у транскордонному просторі.

Практична реалізація синергії державних та недержавних акторів знаходить відображення у новітніх формах мережевої мобілізації, зокрема:

– український досвід – мережевий опір та цифрова контраргументація. Діяльність ініціатив типу «IT-армія України» та волонтерських розслідувальних спільнот (наприклад, Molfar або OSINT-спільноти) демонструє перехід до моделі децентралізованої оборони інформаційного суверенітету. Дані структури самостійно реалізовують масштабні кампанії з викриття дезінформації, використовуючи методи аналізу відкритих даних [12; 17]. Координація таких зусиль із державними стратегіями дозволяє створювати багаторівневий комунікативний бар'єр, де офіційні спростування підкріплюються масивом доказів від незалежних громадських моніторів [8];

– зарубіжний досвід – цифровий активізм та гуманітарна дипломатія. Діяльність міжнародної мережі Bellingcat ілюструє роль громадянського суспільства у встановленні істини в умовах глобальних конфліктів. Використовуючи комп'ютерні методи семантичного та геолокаційного аналізу, організація формує доказову базу для міжнародних інституцій, що безпосередньо впливає на світовий політичний дискурс [23; 27]. Іншим прикладом є досвід Тайваню (g0v.tw), де спільноти «цифрових хакерів» співпрацюють із урядом для розробки інструментів е-демократії та протидії зовнішнім інформаційним маніпуляціям, що змінює імідж держави як технологічного лідера з високим рівнем залученості громадян [14].

Для системного розуміння взаємодії державних та громадських акторів у цифровому середовищі доцільно представити модель мережевої комунікації (рис. 1), яка візуалізує потоки інформації та вузли впливу.

Представлена модель мережевої взаємодії відображає архітектурну реконфігурацію стратегічних комунікацій у цифрову епоху, демонструючи перехід від лінійної ієрархії до циклічної, взаємодоповнюючої екосистеми. Структура моделі базується на динамічному балансі між державним та громадянським сегментами, що інтегровані у спільне комунікативне середовище.

Логічна побудова моделі охоплює три фундаментальні рівні взаємодії.

1. Державний сегмент (стратегічний центр) виступає як

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

інституційне ядро, де органи публічної влади здійснюють стратегічне цілепокладання. Особливістю даного сегмента є імплементація AI-алгоритмів та Big Data аналітики, що забезпечує перехід до дата-центричного управління. Використання комп'ютерних методів для предиктивного моделювання та семантичного аналізу дозволяє досягти математичної точності у прогнозуванні комунікативних ризиків та моніторингу інформаційного ландшафту.

Рис. 1. Модель цифрової екосистеми стратегічних комунікацій та публічної дипломатії на засадах мережевої взаємодії
Джерело: розроблено автором – Орловим В.В.

2. Громадський сегмент (мережева активність) представлений інститутами громадянського суспільства та лідерами думок. У цій площині формується «м'яка сила» держави. Суб'єкти громадянського сегмента транслюють автентичні, емоційно насичені наративи, що сприяють формуванню глобальної довіри. Їхня роль полягає у забезпечення живої присутності («живі voices») у цифровому просторі, що є вкрай важливим для верифікації офіційної позиції держави міжнародною спільнотою.

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

3. Комунікативне середовище (технологічна платформа) виступає сполучною ланкою, де цифрові платформи та PR-технології забезпечують інклюзивність та реальну швидкість (Real-time) обміну інформацією. Даний сегмент функціонує як майданчик для дистрибуції контенту та інклюзивного діалогу.

Слід зауважити, що запропонована модель виокремлює два ключові вектори, що забезпечують її життєздатність, а саме:

1) координаційну синергію – позначає процес узгодження дій між владними інституціями та активістами. Масштабування та адаптація наративів через горизонтальні зв'язки дозволяє підсилювати державні повідомлення, роблячи їх більш стійкими до зовнішніх маніпуляцій та дезінформації;

2) мережеву дифузію – відображає механізм поширення інформації через неформальні канали. Такий підхід забезпечує органічне охоплення аудиторії, де інформація сприймається не як директивне розпорядження, а як результат природної суспільної взаємодії.

Як видно з представленої моделі, ефективність сучасної публічної дипломатії прямо залежить від інтеграції обчислювальної точності державного апарату з гнучкістю та автентичністю громадянського суспільства. Модель ілюструє, що стратегічна єдність досягається не через жорсткий контроль, а через створення спільного смислового поля.

Впровадження запропонованої архітектури взаємодії забезпечує високу адаптивність системи управління до турбулентних викликів глобального інформаційного суспільства. Такий підхід дозволяє суб'єктам публічної влади не лише ефективно репрезентувати національні інтереси на міжнародній арені, а й суттєво зміцнювати внутрішній демократичний діалог через інклюзивні цифрові інструменти.

Емпіричний аналіз функціонування мережевих структур у публічному управлінні дозволяє виокремити низку стратегічних переваг:

– динамічну резистентність – мережа демонструє вищу швидкість реакції на інформаційні кризи та трансформації медіаландшафту порівняно з інертними ієрархічними структурами;

– когнітивну легітимізацію – залучення інститутів громадянського суспільства до дипломатичного дискурсу підвищує рівень верифікації наративів, оскільки децентралізована комунікація сприймається аудиторією як більш автентична та позбавлена ознак прямої пропаганди;

– антикризову стійкість – децентралізована архітектура ускладнює зовнішню деструктивну дію, дозволяючи ефективніше нейтралізувати бот-мережі та автоматизовані кампанії з дезінформації завдяки розподіленому

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

моніторингу;

– оптимізацію ресурсного забезпечення – використання краудсорсингового потенціалу та волонтерських ініціатив забезпечує масштабування позитивних меседжів без залучення додаткових бюджетних асигнувань, спираючись на ефект органічного охоплення.

Поряд із вагомим перевагами, функціонування мережевої моделі супроводжується низкою екзогенних та ендогенних ризиків, серед яких слід відмітити:

– ерозію стратегічного контролю – відсутність жорсткої вертикальної супідрядності може призводити до розмивання цільових орієнтирів та виникнення когнітивного дисонансу в інтерпретації державних рішень;

– вразливість до маніпулятивних впливів – існує загроза інструменталізації неурядових організацій або лідерів думок ворожими акторами для просування деструктивних наративів під виглядом автентичної громадянської активності;

– ефект «інформаційних ехо-камер» – алгоритмічні особливості цифрових платформ можуть провокувати соціальну поляризацію та формування ізольованих груп, що ускладнює досягнення суспільного консенсусу;

– інфраструктурну детермінованість – результативність моделі прямо залежить від кібербезпеки та технологічної незалежності національного цифрового сегмента.

Загалом, трансформація ролі громадянського суспільства у системі стратегічних комунікаціях свідчить про зародження нової архітектури публічного управління, де інклюзивність стає фундаментальною запорукою ефективності. Цифрові платформи наділяють недержавних акторів суб'єктність, яка дозволяє не просто транслювати офіційну державну позицію, а й підтверджувати її легітимність через механізми суспільного схвалення.

Успішна інтеграція мережевої активності у цілісну стратегію публічної дипломатії забезпечує державі вагому конкурентну перевагу в умовах глобальної інформаційної конкуренції. Зазначене сприяє створенню стійкого та автентичного міжнародного іміджу, проте вимагає від органів публічної влади переходу до методів «м'якої» координації, безперервного семантичного моніторингу та системного управління ризиками децентралізації.

Висновки. Проведене дослідження дозволяє констатувати, що цифрова трансформація стратегічних комунікацій у сфері публічного

ISSN 2414-5858 (Print)
ISSN 2414-5866 (Online) Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

управління призвела до формування принципово нової архітектури взаємодії, що базується на засадах дата-центричності та мережевої координації. У межах цієї парадигми традиційні ієрархічні моделі інформування еволюціонували у формат складної динамічної екосистеми, де синергія між інституціями публічної влади та громадянським суспільством виступає ключовим активом держави.

Підсумовуючи результати наукового пошуку, доцільно сформулювати такі узагальнюючи висновки, що полягають у:

– конвергенції PR та Data Science – встановлено, що інтеграція комп'ютерних методів (AI-алгоритми, Big Data, семантичний аналіз) із класичними PR-технологіями забезпечує математичну точність управлінських рішень, дозволяючи переходи від реактивного реагування до предиктовного моделювання комунікативних процесів;

– трансформації суб'єктності – доведено, що в умовах цифрової інклюзивності громадянське суспільство перетворюється з пасивного реципієнта на активного співтворця наративів та повноправного суб'єкта публічної дипломатії. Участь недержавних акторів забезпечує «когнітивну легітимізацію» національних інтересів через механізми суспільного підтвердження та автентичність комунікації;

– ефективності мережевої моделі – апробація запропонованої моделі має продемонструвати її високу адаптивність до кризових умов та здатність забезпечувати антикризову стійкість через децентралізовані механізми моніторингу та координаційну синергію;

– управління ризиками – визначено, що попри стратегічні переваги, мережевий підхід потребує впровадження методів «м'якої» координації для запобігання ерозії стратегічного контролю та нейтралізації ризиків маніпулятивного впливу на недержавні інституції.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямі полягають у проведенні глибинного аналізу етичних аспектів використання алгоритмів штучного інтелекту в публічних комунікаціях. Окремого вивчення потребує розробка прикладного інструментарію для вимірювання ефективності інтегрованих PR-кампаній у цифровому середовищі, а також дослідження механізмів зміцнення кіберстійкості комунікативних платформ перед викликами гібридних загроз. Подальший науковий пошук доцільно спрямувати на вивчення досвіду імплементації концепції «держави як платформи» для забезпечення стійкого діалогу в умовах глобальної інформаційної конкуренції.

Список використаних джерел:

1. Антонова О. В., Шаталова С. О. Електронна демократія та цифрова держава як інструменти громадянського суспільства в Україні. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*. 2025. № 15. DOI: https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-15-02-04.

2. Блинда Ю. О., Кіркая О. Є. Big Data у державному управлінні: як аналітика даних може підвищити ефективність політичних рішень. *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. № 5(15). С. 484-495. DOI: https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-5(15)-484-495.

3. Богач Ю., Маргасов Д. Економічна ефективність впровадження інструментів електронної демократії та громадянських технологій для місцевого розвитку. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2025. Т. 342, № 3(1). С. 330-335. DOI: https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(1)-47.

4. Бородін Є. І., Поступна О. В. Цифровізація як інструмент муніципального менеджменту: оптимізація функціонування органів місцевого самоврядування на деокупованих територіях. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2025. Вип. 3(2025). С. 13-20. DOI: https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2025.3.2.

5. Бурик З. М., Бурик М. М. Роль цифрових платформ у розвитку логістичних процесів. *Наукові перспективи*. 2025. № 12(66). С. 50–74. DOI: https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-12(66)-50-74.

6. Васільєва Л. Взаємодія органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства в умовах децентралізації влади. *Економічні горизонти*. 2023. № 1(23). С. 43-50. DOI: https://doi.org/10.31499/2616-5236.1(23).2023.272840.

7. Вітовщик Т., Корзик С. Партиципаторне бюджетування як чинник підвищення довіри до влади та ефективності місцевих фінансів. *Фінанси та оподаткування*. 2025. № 4(110). С. 26-33. DOI: https://doi.org/10.33146/2518-1181-2025-4(110)-26-33.

8. Дзьобань О. Стратегічні комунікації: до проблеми осмислення сутності. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*. 2018. № 2. С. 254-264. DOI: https://doi.org/10.31866/2616-745x.2.2018.133361.

9. Дзюндзюк В. Б., Чернявський С. Д. Особливості взаємодії органів

публічної влади з інститутами громадянського суспільства в сучасних умовах. *Наукові перспективи*. 2025. № 5(59). С. 213-223. DOI: https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-5(59)-213-223.

10. Кононенко В. П., Комарова Т. Г. Цифрова дипломатія як засіб стратегічної комунікації держави. *Вісник національного університету імені В. Н. Каразіна, серія «Питання політології»*. 2024. Вип. 45. С. 15-20. DOI: https://doi.org/10.26565/2220-8089-2024-45-02.

11. Круглов В. В., Терещенко Д. А. Інновації в системі державного управління. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства*. 2023. № 2. С. 74-79. DOI: https://doi.org/10.20998/2227-6890.2023.2.13.

12. Кучмій О., Фролова О. Використання соціальних медіа як інструменту сучасної гібридної війни. *Acta De Historia & Politica: Saeculum XXI*. 2023. Спецномер. С. 94-104. DOI: https://doi.org/10.26693/ahpsxxi2023.si.093.

13. Махначова Н. М. Е-демократія як інструмент розвитку громадянського суспільства та ефективного партнерства в публічній сфері. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2018. № 10. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/10_2018/25.pdf.

14. Петров П. Г. Процес внутрішньополітичної цифровізації США (електронне/цифрове урядування): ретроспектива та нормативно-правові засади. *Філософія та політологія в контексті сучасної культури*. 2024. Т. 16, Спецвипуск. С. 77-83. DOI: https://doi.org/10.15421/352410.

15. Поступна О. В., Баштанник В. В. Проєктний менеджмент повоєнного відновлення: інноваційність та креативність як інструменти підвищення стійкості територіальних громад. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2025. Вип. 5 (2025). С. 30-40. DOI: https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2025.5.4.

16. Проскура В. Ф., Зарічна О. В., Кашин А. В. Проєктний підхід до управління територіальними громадами в умовах викликів війни. *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 2(49). С. 23-30. DOI: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-49-4.

17. Руднєва А. О., Мальована Ю. Г. Цифрова дипломатія у формуванні системи національної безпеки України в умовах війни з РФ. *Регіональні студії*. 2023. С. 111-115. DOI: https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.34.19.

18. Сивак Т. В. Стратегічні комунікації у системі публічного управління України : монографія. Київ: НАДУ, 2019. 338 с. URL: https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi75/0055715.pdf.

19. Сорокіна Н., Філатов В. Цифровізація публічного управління в Україні: теоретичний аспект. *Аспекти публічного управління*. 2025. № 13(1). С. 77-81. DOI: https://doi.org/10.15421/152509.

20. Юрченко О. Публічна дипломатія як форма міжнародних комунікацій, її роль у формуванні іміджу України. *Економіка та суспільство*. 2024. № 64. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-124.

21. Bjola C., Holmes M. Digital Diplomacy: Theory and Practice. *Routledge*. 2015. DOI: https://doi.org/10.4324/9781315730844.

22. Ferreira A., Santos C. Digital Transformation in Public Sector: Systematic Literature Review. In book: *Enhancing Public Sector Accountability and Services Through Digital Innovation*. 2025. DOI: https://doi.org/10.4018/979-8-3693-9251-5.ch008.

23. Khan A., Krishnan S. Social Media Enabled E-Participation: Review and Agenda for Future Research. *e-Service Journal*. 2017. № 10(2). P. 45-75. DOI: https://doi.org/10.2979/eservicej.10.2.03.

24. Kolisnichenko N., Voronov O., Kosteniuk N., Andrushkiv R., Khristin R., Byra I. Optimization of financial resources of territorial communities: a methodological approach to responding to modern risks in state management. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2024. № 5(58). P. 436–445. DOI: https://doi.org/10.55643/fcaptp.5.58.2024.4561.

25. Kolisnichenko N. Specific features of local community development in times of crises and transformations: status, infrastructure, investment, digitalization, and security. *Національні інтереси України*. 2025. № 11 (16). С. 1042-1052. DOI: https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-11(16)-1042-1052.

26. Mergel I., Edelmann N., Haug N. Defining Digital Transformation: Results from expert interviews. *Government Information Quarterly*. 2019. № 36(4):101385. DOI: https://doi.org/10.1016/j.giq.2019.06.002.

27. Mokobombang N., Gutierrez J., Petrova K. The Benefits of Open Government Data Use: a crosscountry Comparison. *International Conference on Information Resources Management (CONF-IRM)*. 2019. URL: https://www.academia.edu/68866794/The_Benefits_of_Open_Government_Data_Use_a_crosscountry_Comparison.

28. Nastjuk I., Trang S., Papageorgiou E. I. Smart cities and smart governance models for future cities. *Electron Markets*. 2022. № 32. P. 1917–1924. DOI: https://doi.org/10.1007/s12525-022-00609-0.

29. Sakhanienko S., Kolisnichenko N., Dolzhenkov O. Territorial Reform of Areas with Concentrated Residence of Minorities within Decentralization Policy under Polyethnicity in Ukraine. *Otoritas* : *Jurnal Ilmu Pemerintahan*. 2023. Vol 13. No 1. DOI: https://doi.org/10.26618/ojip.v13i1.6274.

30. Sahanenko S., Popov M., Holynska O., Kolisnichenko N., Davtian S., Motyhin D. Digital tools of territorial communities in improving the quality of services to the population. *Special Issue: Impact of Current Trends in Social Commerce, Economics, and Business Analytics*. 2021. Vol. 39. № 7. DOI: https://doi.org/10.25115/eea.v39i7.5007.

31. Sampson E., Annor A. S. Digital Diplomacy: How Technology Is Becoming a Soft Power Tool for Emerging Economies. *International Journal of Management Studies and Social Science Research*. 2024. № 06(03). DOI: https://doi.org/10.56293/IJMSSSR.2024.5044.

References:

1. Antonova, O. V., & Shatalova, S. O. (2025). Elektronna demokratiia ta tsyfrova derzhava yak instrumenty hromadianskoho suspilstva v Ukraini. *Problemy suchasnykh transformatsii. Seriia: pravo, publichne upravlinnia ta administruvannia, 15*. https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-15-02-04.

2. Blynda, Yu. O., & Kirkaia, O. Ye. (2025). Big Data u derzhavnomu upravlinni: yak analityka danykh mozhe pidvyshchyty efektyvnist politychnykh rishen. *Uspikhy i dosiahnennia u nautsi, 5(15),* 484-495. https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-5(15)-484-495.

3. Bohach, Yu., & Marhasov, D. (2025). Ekonomichna efektyvnist vprovadzhennia instrumentiv elektronnoi demokratii ta hromadianskykh tekhnolohii dlia mistsevoho rozvytku. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, *342(3(1)),* 330-335. https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(1)-47.

4. Borodin, Ye. I., & Postupna, O. V. (2025). Tsyfrovizatsiia yak instrument munitsypalnoho menedzhmentu: optymizatsiia funktsionuvannia orhaniv mistsevoho samovriaduvannia na deokupovanykh terytoriiakh. *Dniprovskyi naukovyi chasopys publichnoho upravlinnia, psykholohii, prava, 3,* 13-20. https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2025.3.2.

5. Buryk, Z. M., & Buryk, M. M. (2025). Rol tsyfrovykh platform u rozvytku lohistychnykh protsesiv. *Naukovi perspektyvy, 12(66),* 50–74.

https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-12(66)-50-74.

6. Vasilieva, L. (2023). Vzaiemodiia orhaniv publichnoi vlady ta instytutiv hromadianskoho suspilstva v umovakh detsentralizatsii vlady. *Ekonomichni horyzonty, 1(23),* 43-50. https://doi.org/10.31499/2616-5236.1(23).2023.272840.

7. Vitovshchyk, T., & Korzyk, S. (2025). Partytsypatorne biudzhetuvannia yak chynnyk pidvyshchennia doviry do vlady ta efektyvnosti mistsevykh finansiv. *Finansy ta opodatkuvannia, 4(110),* 26-33. https://doi.org/10.33146/2518-1181-2025-4(110)-26-33.

8. Dzoban, O. (2018). Stratehichni komunikatsii: do problemy osmyslennia sutnosti. *Mizhnarodni vidnosyny: teoretyko-praktychni aspekty, 2,* 254-264. https://doi.org/10.31866/2616-745x.2.2018.133361.

9. Dziundziuk, V. B., & Cherniavskyi, S. D. (2025). Osoblyvosti vzaiemodii orhaniv publichnoi vlady z instytutamy hromadianskoho suspilstva v suchasnykh umovakh. *Naukovi perspektyvy, 5(59),* 213-223. https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-5(59)-213-223.

10. Kononenko, V. P., & Komarova, T. H. (2024). Tsyfrova dyplomatiia yak zasib stratehichnoi komunikatsii derzhavy. *Visnyk natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina, seriia «Pytannia politolohii», 45,* 15-20. https://doi.org/10.26565/2220-8089-2024-45-02.

11. Kruhlov, V. V., & Tereshchenko, D. A. (2023). Innovatsii v systemi derzhavnoho upravlinnia. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «KhPI». Seriia: Aktualni problemy rozvytku ukrainskoho suspilstva, 2,* 74-79. https://doi.org/10.20998/2227-6890.2023.2.13.

12. Kuchmii, O., & Frolova, O. (2023). Vykorystannia sotsialnykh media yak instrumentu suchasnoi hibrydnoi viiny. *Acta De Historia & Politica: Saeculum XXI, Спецномер,* 94-104. https://doi.org/10.26693/ahpsxxi2023.si.093.

13. Makhnachova, N. M. (2018). E-demokratiia yak instrument rozvytku hromadianskoho suspilstva ta efektyvnoho partnerstva v publichnii sferi. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok, 10.* http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/10_2018/25.pdf.

14. Petrov, P. H. (2024). Protses vnutrishnopolitychnoi tsyfrovizatsii SShA (elektronne/tsyfrove uriaduvannia): retrospektyva ta normatyvno-pravovi zasady. *Filosofiia ta politolohiia v konteksti suchasnoi kultury, 16, Spetsvypusk,* 77-83. https://doi.org/10.15421/352410.

15. Postupna, O. V., & Bashtannyk, V. V. (2025). Proiektnyi menedzhment povoiennoho vidnovlennia: innovatyvnist ta kreatyvnist yak instrumenty pidvyshchennia stiikosti terytorialnykh hromad. *Dniprovskyi naukovyi chasopys publichnoho upravlinnia, psykholohii, prava, 5,* 30-40. https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2025.5.4.

16. Proskura, V. F., Zarichna, O. V., & Kashyn, A. V. (2024). Proiektnyi pidkhid do upravlinnia terytorialnymy hromadamy v umovakh vyklykiv viiny.

Stalyi rozvytok ekonomiky, 2(49), 23-30. https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-49-4.

17. Rudnieva, A. O., & Malovana, Yu. H. (2023). Tsyfrova dyplomatiia u formuvanni systemy natsionalnoi bezpeky Ukrainy v umovakh viiny z RF. *Rehionalni studii,* 111-115. https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.34.19.

18. Syvak, T. V. (2019). Stratehichni komunikatsii u systemi publichnoho upravlinnia Ukrainy : monohrafiia. Kyiv: NADU. https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi75/0055715.pdf.

19. Sorokina, N., & Filatov, V. (2025). Tsyfrovizatsiia publichnoho upravlinnia v Ukraini: teoretychnyi aspekt. *Aspekty publichnoho upravlinnia, 13(1),* 77-81. https://doi.org/10.15421/152509.

20. Yurchenko, O. (2024). Publichna dyplomatiia yak forma mizhnarodnykh komunikatsii, yii rol u formuvanni imidzhu Ukrainy. *Ekonomika ta suspilstvo, 64*. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-124.

21. Bjola, C., & Holmes, M. (2015). Digital Diplomacy: Theory and Practice. *Routledge*. https://doi.org/10.4324/9781315730844.

22. Ferreira, A., & Santos, C. (2025). Digital Transformation in Public Sector: Systematic Literature Review. In book: *Enhancing Public Sector Accountability and Services Through Digital Innovation*. https://doi.org/10.4018/979-8-3693-9251-5.ch008.

23. Khan, A., & Krishnan, S. (2017). Social Media Enabled E-Participation: Review and Agenda for Future Research. *e-Service Journal, 10(2),* 45-75. https://doi.org/10.2979/eservicej.10.2.03.

24. Kolisnichenko, N., Voronov, O., Kosteniuk, N., Andrushkiv, R., Khristin, R., & Byra, I. (2024). Optimization of financial resources of territorial communities: a methodological approach to responding to modern risks in state management. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, *5 (58),* 436–445. https://doi.org/10.55643/fcaptp.5.58.2024.4561.

25. Kolisnichenko, N. (2025). Specific features of local community development in times of crises and transformations: status, infrastructure, investment, digitalization, and security. *Natsionalni interesy Ukrainy*, *11(16),* 1042-1052. https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-11(16)-1042-1052.

26. Mergel, I., Edelmann, N., & Haug, N. (2019). Defining Digital Transformation: Results from expert interviews. *Government Information Quarterly, 36(4):*101385. https://doi.org/10.1016/j.giq.2019.06.002.

27. Mokobombang, N., Gutierrez, J., & Petrova, K. (2019). The Benefits of Open Government Data Use: a crosscountry Comparison. *International Conference on Information Resources Management (CONF-IRM)*. https://www.academia.edu/68866794/The_Benefits_of_Open_Government_Data_Use_a_crosscountry_Comparison.

28. Nastjuk, I., Trang, S., & Papageorgiou, E. I. (2022). Smart cities and

smart governance models for future cities. *Electron Markets*, *32,* 1917–1924. https://doi.org/10.1007/s12525-022-00609-0.

29. Sakhanienko, S., Kolisnichenko, N., & Dolzhenkov, O. (2023). Territorial Reform of Areas with Concentrated Residence of Minorities within Decentralization Policy under Polyethnicity in Ukraine. *Otoritas* : *Jurnal Ilmu Pemerintahan*, *13(1)*. https://doi.org/10.26618/ojip.v13i1.6274.

30. Sahanenko, S., Popov M., Holynska O., Kolisnichenko N., Davtian S., & Motyhin D. (2021). Digital tools of territorial communities in improving the quality of services to the population. *Special Issue: Impact of Current Trends in Social Commerce, Economics, and Business Analytics, 39(7)*. https://doi.org/10.25115/eea.v39i7.5007.

31. Sampson, E., & Annor, A. S. (2024). Digital Diplomacy: How Technology Is Becoming a Soft Power Tool for Emerging Economies. *International Journal of Management Studies and Social Science Research, 06(03)*. https://doi.org/10.56293/IJMSSSR.2024.5044.

Фінансування. Дослідження виконано без залучення зовнішнього фінансування.

Використання ШІ. Штучний інтелект використовувався виключно для технічного редагування тексту. Автори несуть повну відповідальність за зміст статті.

Подяки. Подяки відсутні.

Отримано: 19.03.2026
Прийнято: 25.05.2026
Опубліковано: 22.06.2026